GÜNAYDIN

ustura 13

"Sanki ben ne diye başkaları gibi nişan yüzüğü takamıyorum?"

GÜLELİM, EĞLENELİM, YURTTAŞLAR GELİN BERİ,
ŞİMDİ TIRAŞA BAŞLAR DEMOKRASİ BERBERİ!

-Eli tetik, berber-i demokratik-

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Kadıköy'den "Dede" rumzuyla bir okurumuz yazıyor:

Muhterem Paşam,

Size, bütün ailemizi saran ve aile bütçemizi sarsan bir dertten bah - setmek istiyorum. Bir- takım gazoz ve meyva suyu (meyva suyu mu, ne suyu Allah bilir) şi - şelerinin kapaklarına pi- yango numaraları koyu - yorlar. Sözde otomobil çıkacakmış, para çıka- cakmış, yok deve çıka - cakmış bu piyangolar - dan. İki torunum var. Son günlerde tuvaletten çı- kamaz oldular. Götürdü- ğümüz doktor," Benim de başımda. Benim oğ- lum da böyle Şişe ka- pağı piyangosu hastalığı dır" dedi. Bir de çocuk - ları kolladık ki, zavallı - lar her gün kendi ağır - lıklarının üç katı kadar bu gazozlardan, sözde meyva suyu denilen renk li sulardan içiyorlarmış.

Biri onbeş, biri on yedi yaşında olduğu hal - de, zavallı masumlar ge- celeri altlarını ıslatma - ya başladılar. Biz de bun- ları içmelerini kesinlik- le yasakladık. Artık iç - miyorlar ama, şimdi de ellerine para geçtikçe, bakkaldan on-onbeş şişe alıp, içebildiklerini içi - yor, içemediklerini yere döküp yalnız kapakları - nı alıyorlarmış. Derken oğlumla gelinim de son günlerde sıksık "içimiz titriyor, içimiz bitürlü ısınmıyor! " diye tuttur- dular. Kalorifer yanıyor, ayrıca soba da yakıyo - ruz, halâ gelinle oğlu - mun içi titriyor. Meğer onlar da, gazoz içmele - rini yasakladıkları ço- cuklarından gizli gizli bu piyangolu meyva su - larından içiyorlarmış..

Bu ay bakkaldan gelen hesapta, altıyüz li- ralık o piyangolu sular- dan içmişiz. Size birşey itiraf edeyim: Belki oto - mobil çıkar diye o piyan golu gazozlardan ben de gizli gizli içmeye başla- dım. Bu yüzden, bu karlı havalarda hem içim tit- riyor, hem içim kazını - yor. Nedir bu başımıza gelenler Markopaşa:

MARKOPAŞA: Sayın dertli okurum. Biliyor - sunuz, çağımızda iki dün- ya var. Biri kapitalist dünya, öbürü sosyalist dünya. Bütün kapitalist dünya ülkelerine yalnız bitek kral hükmediyor. O kral'ın adı "REKLAM" dır. Haşmetlû Reklâm Hazretlerinin üzerimiz- de öyle büyük etkisi var- dır ki, o isterse bize, gü- zel, süslü ambalajlar i- çinde her türlü naneyi, ucu sivriltilip yağlan- mış zarif kazıklar bile yedirebilir. Haşmetlû Reklâm Hazretleri' nin etkisinin en büyük oldu- ğu yer Amerika'dır. New york'lu bir çocuk, nere- ye baksa her yerde rek- lâm gördüğü için, birgün babasıyla kırda gezerken ilk gördüğü gökkuşağına bakmış, bakmış,

-Baba, ne güzel.. A- caba bu neyin reklâmı ? diye sormuş.

Siz yine dua edin ki, haşmetlû reklâm haz - retleri iyi kalpli bir kral da size şişelerin suyunu içirtip kapaklarını top- latıyor. Ya bir de kapak- larını ya da şişelerini yedirip suyunu toplat - saydı!...

BİR UMUT

Amerika'da yaşayan Mr. Smith, bir mektup a- lır. Mektupta, "Şu adre- se 10 bin dolar gönder - mezsen, karını kaçıraca- ğız" diye yazılıdır. Orta halli bir adam olan Smith mektubun yanlışlıkla ken- dine geldiğini anlar, ama para gönderilmesi istenen adreşe şu cevabı yazar.

"Sayın Baylar,

Mektubunuz yanlış - lıkla elime geçti. Kaste- dilen Smith, herhalde ben değilim. Buna rağmen tek- lifinizin beni çok ilgi - lendirdiğini size duyur— mak isterim. İlerde işbir- liği yapmak ümidiyle say- gılarımı sunarım."

Smith"

UYKUDA KONUŞAN

Kadın telâşla doktora koşar,

-Doktor Bey, der, kendim için değil, kocam için geldim... Çok merak ediyorum da...

-Sizi dinliyorum hanımefendi, nesi var kocanızın?

-Sormayın Doktor Bey, her gece uykusunda o gün ne yaptı ne ettiy - se bir bir anlatıyor...

-Çok garip...Ne zamandan beri?

-İki yıldır, her gece...

-Ne?.. İki yıl mı?Demek bana gelmek Için iki yıl beklediniz?

-Şey,Doktor Bey...Bana kalsa gelmezdim ama, kocam iki gecedir uykusunda tek kelime olsun konuş - muyor da...

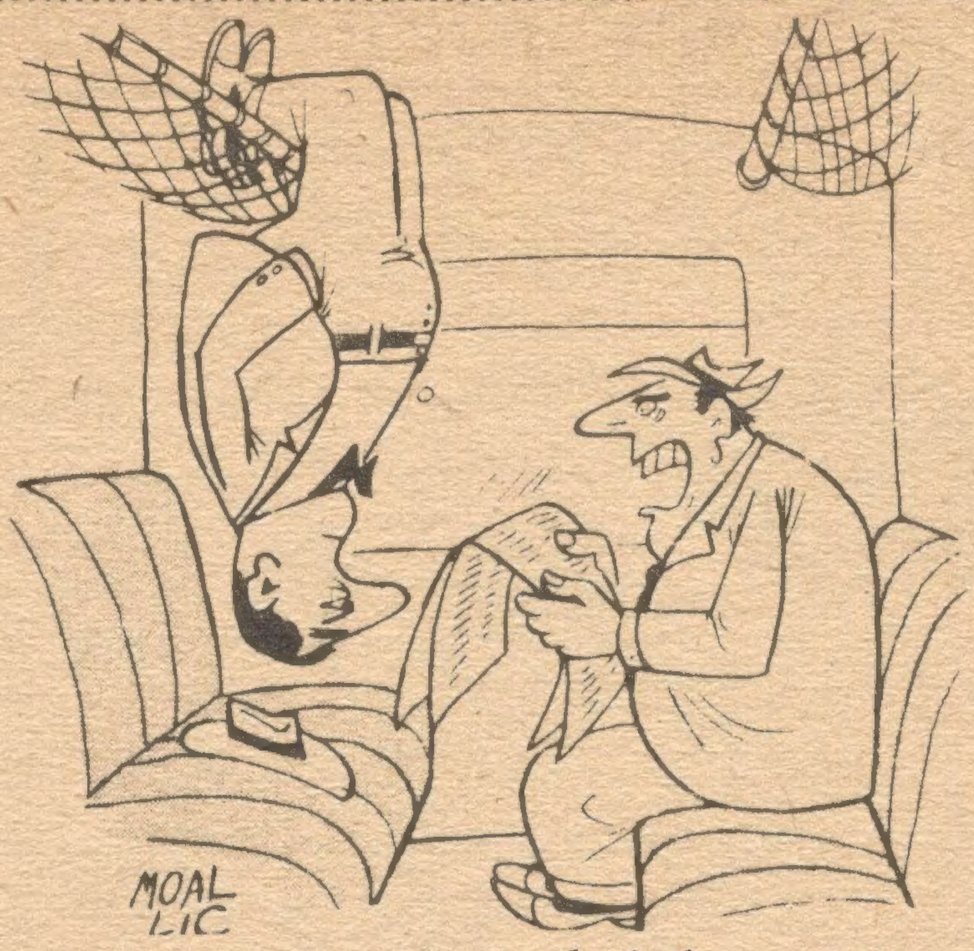

-Yeter be okumak için gazeteyi istesen olmaz mı?

ASLAN UÇAR MI?

Çocuk durmadan soru sıralayan cinstendi. Bir gün babasına,

-Baba... dedi. Acaba aslan gökte uçar mı?

-Uçmaz oğlum...

Ama sen bana demiştin ki misyonerler ölünce göğe uçarmış...

-Elbet..Uçarlar ya...

-İyi ama baba, ya misyoneri aslan yemişse...

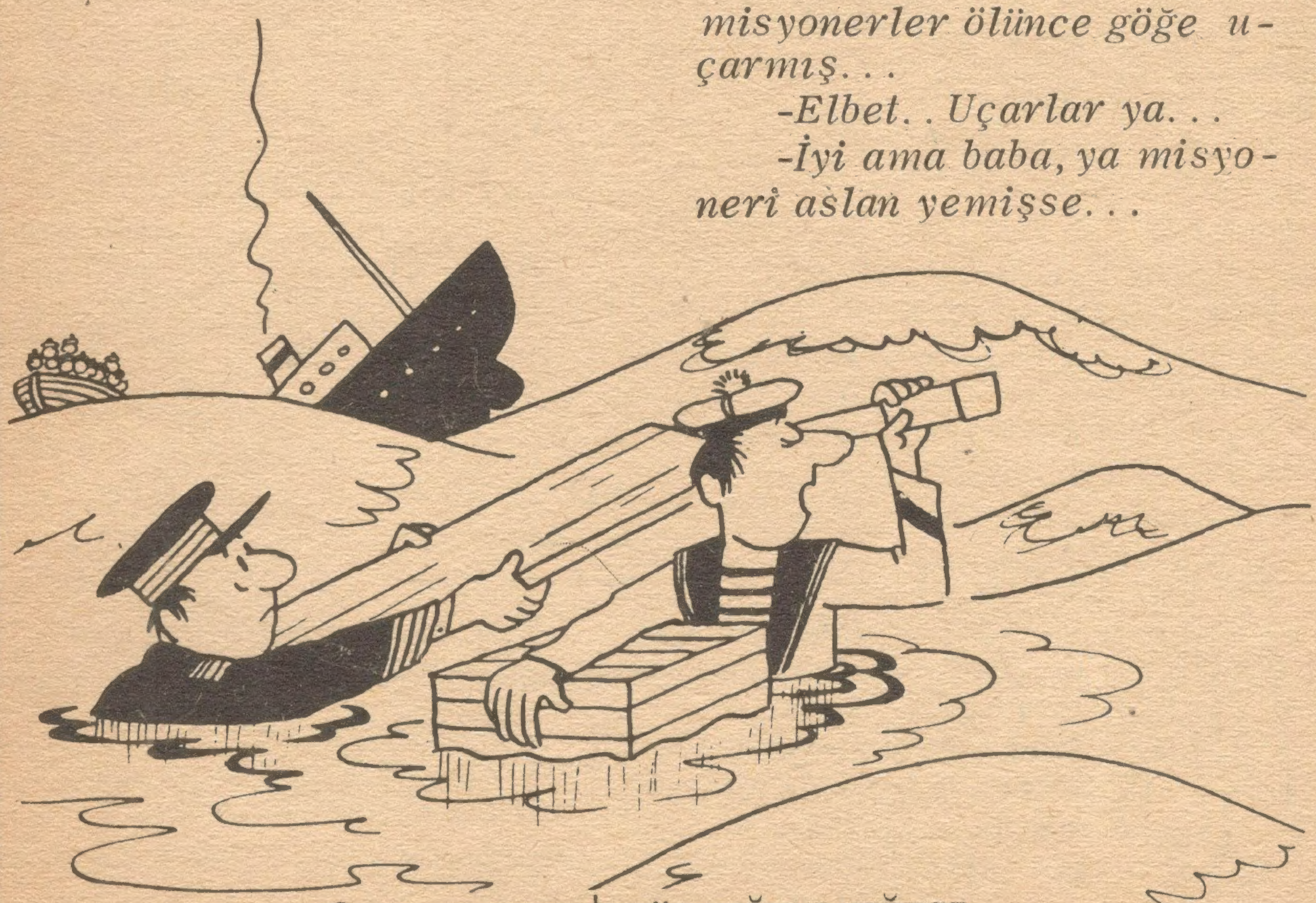

-Şansımız varsa bugün yağmur yağmaz.

BİR SİZDEN

ŞEMSİYE ALTINA

Sinema yıldızı Catherine Spaak, röportaj için gelen gazeteciye gardrobunu gösterir. Onca elbise arasında tek empermeabl bulunmadığını farkeden gazeteci bunun nedenini sorunca, güzel yıldız,

-Ne gereği var canım...der. Bana hiç empermeabl lâzım olmaz ki... Ne zaman yağmur yağsa, ille beni şemsiyesinin altına almak isteyen en az üç dört erkek çıkıyor...

KÜÇÜK KENT İNSANLARI

Taşrada uzun bir turne yaptıktan sonra Paris'e dönen sahne oyuncusu Marthe Mercadier, izlenimlerini anlatıyor:

-Aman şu küçük kasabalarda yaşayan insanlar...O kadar candan, o kadar ısrarla sizinle ilgileniyorlar ki...Örneğin bişeye canınız sıkılmayagörsün, adamcağızlar, derdinizi paylaşmak için parçalanıyorlar.. Hele hiçbir sıkıntınız yoksa, o zaman da ille paylaşmak için bin dert yaratıyorlar vallahi...

BUGÜN YARIN DERKEN

Pierre Brasseur, mutlu olamadıkları halde karılarından ayrılamıyan, ve tatsız bir evliliği sürdüren erkekler için şöyle diyor:

"Bunların da aklına boşanmak gelmez değil...Gelmez ne demek...Akıllarından boşanmak konusu hiç çıkmaz ki... Bunlar, daha evliliklerinin üçüncü haftası dolmadan, boşansam mı yoksa diye düşünmeye başlarlar...Sonraki üç ayı da şöyle mi yapsam da kurtulsam, böyle mi yapsam diye planlar kurmakla geçirirler...Daha sonraki otuz yılda da, nasıl olsa günün birinde boşanıp kurtulacağım diye herşeye katlanırlar...Daha sonra mı? İnsaf!..Bunu bilmiyecek ne var? Çocukları aynı işe, aynı noktadan başlarlar..."

YÜZDE YÜZ

Bu istatistik de ünlü oyun yazarı Marcel Achard tarafından hazırlanmış:

Fransız kadınları, kocalarının kazancının ancak yüzde 65'ini alıp keyiflerince harcıyorlarmış. Geriye kalan yüzde 35 mi? Onunla da kocalar, karılarının yaptıkları alış-verişler dolayısıyle kendilerine gönderilen faturaları ödüyorlarmış...

CAN DAYANMAZ

Carlo Ponti, güzel bir karısı olduğu için kendisine imrendiğini sandığı bir dostuna Sophia Loren'i kötüler:

-Sophia ha? Sophia!.. O ne inatçıdır, o ne aksidir...Bir bilsen...Tıpkı bir deve.. Evet evet, tam bir deve...

Birden aklına ne gelirse gelir, yüzü yumuşar, ağzı kulaklarına doğru yayılır,

-Deve, meve ama kardeşim.. O hörgüçlere de can dayanmıyor ki...

BİR BİZDEN

DOSTÇA YÜRÜMEK

Ahmet Rasim, kavgadan hiç hoşlanmaz, barışçı bir insandı.. Kızıp da bağırıp çağırdığı hiç görülmemişti..

Bir gün bir arkadaşı ayakkabılarının çabuk eskidiğinden yakınınca, Ahmet Rasim,

-Ben, dedi, bir ayakkabıyı beş yıl giyerim.

-Aman, nasıl olur. Şunun sırrını bize de versene.

Ahmet Rasim.

-Sır mır yok dedi, ben kaldırım taşlarına, onları ayağımla okşar gibi dostça basarım. Oysa siz kaldırım taşlarıyla kavga eder gibi düşmanca yürüyor, onları eziyorsunuz.

CEP SAATİ

Çok nazik olan Reşat Nuri Güntekin bir gün dalgın dalgın Eğitim Müdürlüğünün merdivenini çıkarken insan boyundaki tahta kutulu saati tamire götüren hademe omuzuna çarpınca, acıyan omuzunu ovuşturan yazar, hademeye,

-Cep saati kullansan daha iyi edersin, demiş.

POLİTİKA AHIRI

Kendisi de İttihat ve Terakki partisinden olduğu halde, politikacılıktan hiç hoşlanmayan Ömer Seyfettin politikacılardan yakınırdı. Bir arkadaşına mektubunda şöyle yazmıştı :

"Onların hangisiyle bir toplulukta bulunsam, kendimi penceresiz ve kapısız bir ahırda sanıyorum.

AĞIZ TADIYLA

Boğazına düşkün olan Ahmet Hâşim son hastalığında Alman Hastanesinde yatarken birgün ziyaretine giden Yusuf Ziya Ortaç, onu mutfakta tencerenin başında domatesli pilâv atıştırırken bulunca,

-Aman Hâşim, demiş, ne yapıyorsun.. Sen perhizde değil misin?

Boynunu büken Hâşim,

-Bırak, demiş, nasıl olsa öleceğim, hiç olmazsa ağız tadıyla öleyim...

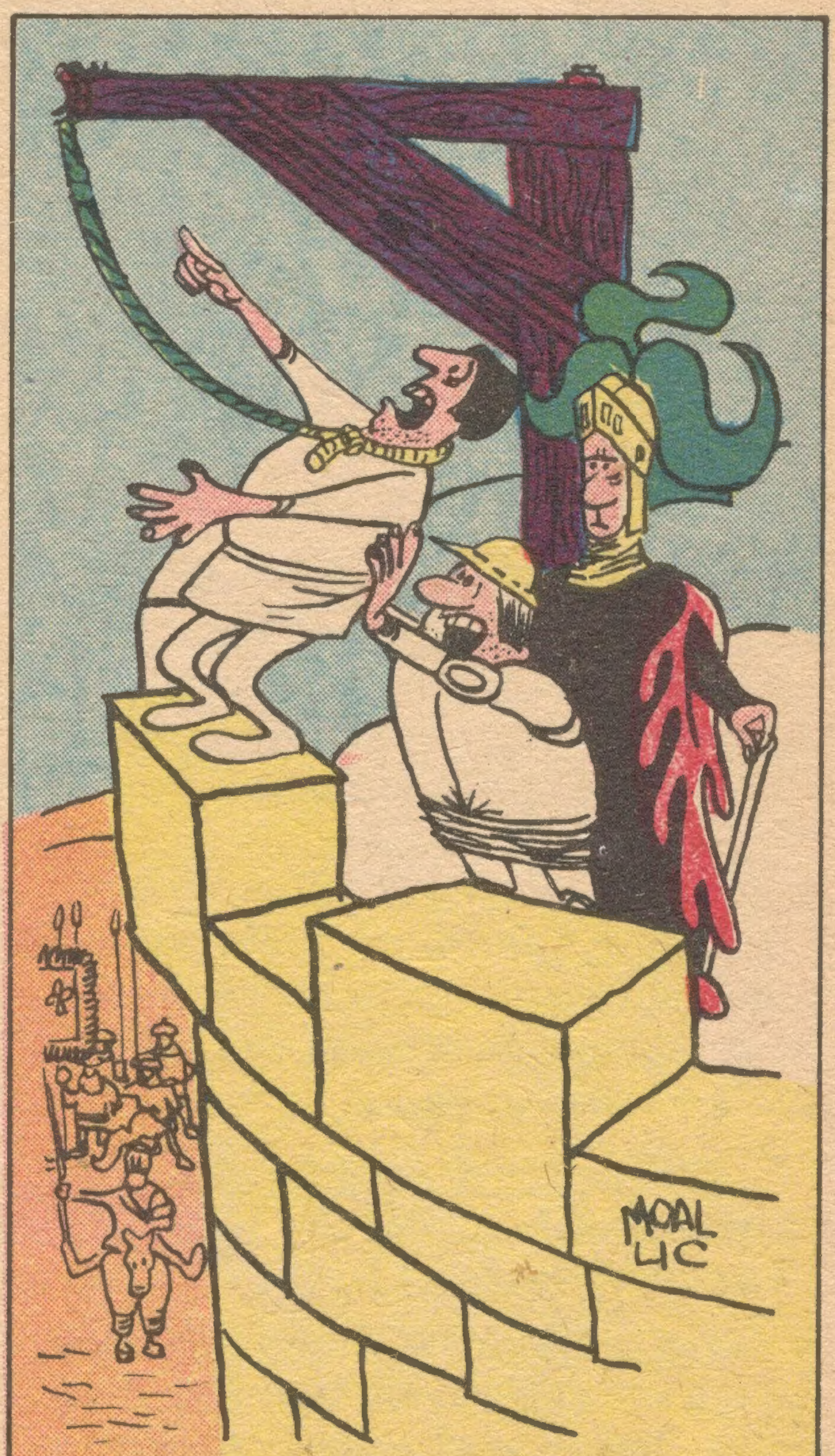

-Hadi atla!
-Olmaz ip koparsa karikatürün çerçevesi parçalanır.

KARA MİZAH ÖRNEKLERİ

Kara Mizah Nedir?

Kara Mizah denilen mizah türünü tanımlamaktansa bazı niteliklerini söylersek, daha kolay açıklamış oluruz. Kahkahayla güldürmeyen Kara Mizah'ta acılık ve burukluk vardır. İnsanı acı acı gülümseten, hatta göz yaşartan ve düşündüren bir alaydır, Mizahta genellikle bir kendiliğindenlik vardır: oysa düşünceye dayandığı için Kara Mizah yapmakta bir zorluluk vardır, ama bu, zorlama demek değildir. Tarihe geçmiş ve klasik olmuş bir kara mizah örneği, Fransız Kraliçesi Mari Antuvanet'in, sarayın önünde "Açız!." diye bağrışanların gürültüsüne, saray balkonuna çıkıp, mabeyinci - den bu kalabalığın ekmek istediğini öğrenince,

-Ekmek bulamıyorlarsa pasta yesinler!. demesidir.

Bizde Kara Mizahın örnekleri pek çoktur. Bir örnek verelim.

Sultan İkinci Mahmut'un Nişancısı, yani Başkâtibi olan Hâlet Efendi (1761-1822) çok kıyıcı bir adamdı, çok adam öldürtmüştü.

Yine boğazlattıracağı bir delikanlıyı kurtarmak için gelenler,

-Efendim, kıymayın... Bağışlayın, daha çok gençtir.. diye yalvarınca Hâlet Efendi,

-Canım, der, kimine çok gençtir yazık olur, diyorsunuz, kimine de çok yaşlıdır, acıyın diyorsunuz. Peki, ama boğdurtmak için ben her zaman orta yaşlıları nerden bulayım?

Şimdi değişik ulusların Kara Mizah örneklerini görelim.

İngiltere

En kısa hayalet hikâyesi :

"Dün akşam John'a rastgeldim, yanında dul bıraktığı karısı vardı."

Bir sigortacının, müşterisinin dul karısına yazdığı mektup :

"Size herkesten önce duyururum ki, kocanız, bir tren kazası sonucunda, ellibin lira kazanmış bulunuyor".

Fransa

Bir sosyete dilberine, yolda dilencinin biri yanaşır,

-Üç gündür bir lokma olsun yemedim Madam... der.

Sosyete dilberi,

-Deli misiniz siz kuzum... der. Perhizin de bir haddi var... Kendinizi bu kadar zorlamayın canım...

Dadı telâşla odaya girer,

-Hanımefendi, hanımefendi.. Felâket!.. Bebek, banyoya düştü.

-Ne duruyorsun? Hemen çıkar - sana...

-İmkânsız efendim, imkânsız.. Su çok sıcak...

-Kaynanama hayranım... Onu öyle seviyorum, öyle seviyorum ki ... Yaş gününde ona şahane bir koltuk aldım... Yılbaşında da inşallah tesisatı tamamlıyacağım, olacak sana bir "elektrikli koltuk"...

Bir milyarder hasta yatmaktadır. Bütün mirası kendisine kalacak olan yeğeni, milyarderi ziyarete gelir. Bütün nezaketi, bütün güleçliğiyle,

-Ah amcacığım... der. Size hiç bişey yapamadım. Emredin bişey de yerine getireyim, içimde hicran kalmasın...

Amca, güçlükle konuşur :

-Ayağını oksijen tüpünün borusundan kaldır yeter...

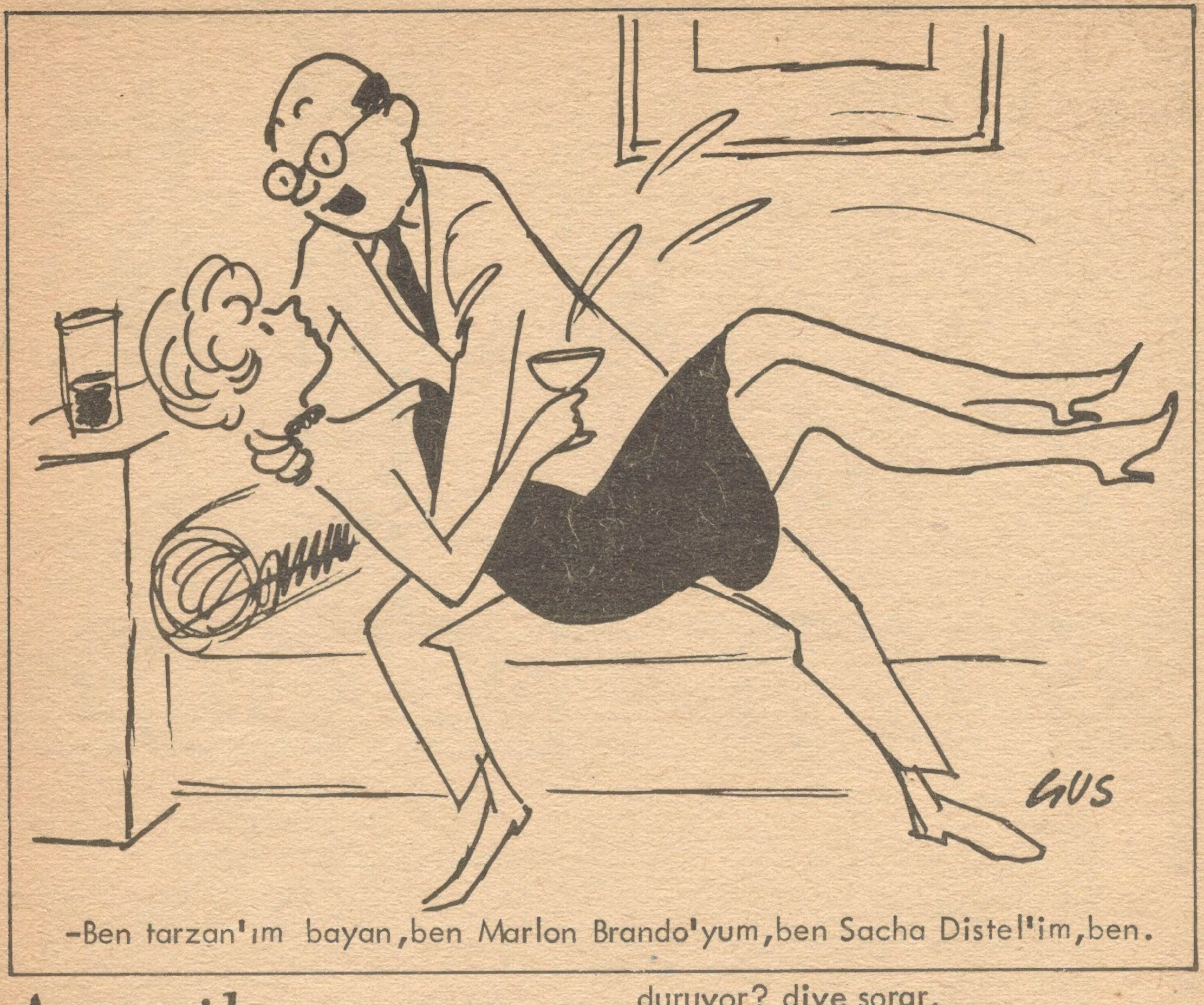

-Ben tarzan'ım bayan, ben Marlon Brando'yum, ben Sacha Distel'im, ben.

Amerika

Amerika'ya ilk gelen beyazlardan biri, dere tepe giderken, sırtına adam-akıllı gömülmüş bir okla dolaşan bir kızılderili görür. Adama yanaşır,

-Bu ok, çoktanberi mi sırtına saplı duruyor? diye sorar.

Kızılderili,

-Eh... Üç hafta kadar oluyor. Neye sordun? der.

-Hiç.. der beyaz adam, canın acımıyor mu diye merak ettim de...

-Canımın acıdığı filan yok.. Yalnız gülerken biraz sızlıyor o kadar..

JEAN BELLUS

Bu Fransız karikatürcü, zarif ve güldürücü çizgileriyle ve kaynağını gerçek yaşamın sayısız ayrıntılarında bulan iğneleyici gözlemciliğiyle çağdaş mizahta önemli yeri olan bir mizahçıdır.

Bellus'un karikatürlerinde, erkek, kadın, çocuk, köpek, kedi, aşk, sanat, spor, radyo, televizyon bellibaşlı konulardır. Son günlerde çalışmalarını orta düzeydeki Fransız yurttaşının yaşamı üzerinde yoğunlaştıran sanatçı, "Halis bir Fransız Ailesi" adlı albümünde bu türdeki eserlerini toplamıştır.

Orta sayfamızdaki karikatürler, Bellus'un "Halis bir Fransız Ailesi" adlı albümünden alınmıştır.

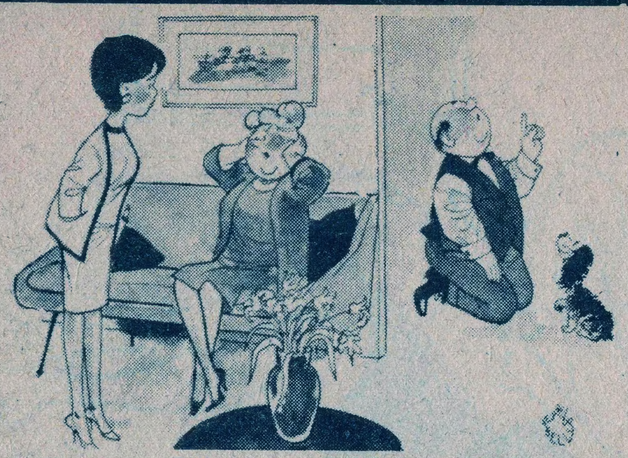

-Bekçi köpeğidir demeseydik, şimdi baban ona havlama öğretmeye kalkışmayacaktı...

-Tanışmıyoruz ama yediyüz milyon Çinli'yi de tanımazlıktan gelemeyiz ya...

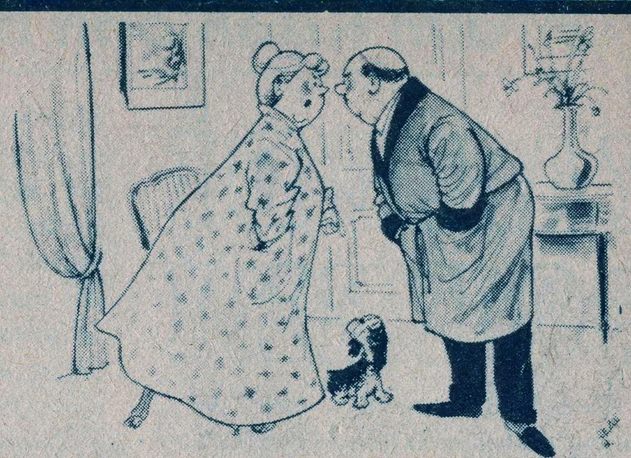

-Peki, boşanıyoruz... Ama şunu iyi bilki köpek bende kalacak...

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER JEAN BELLUS

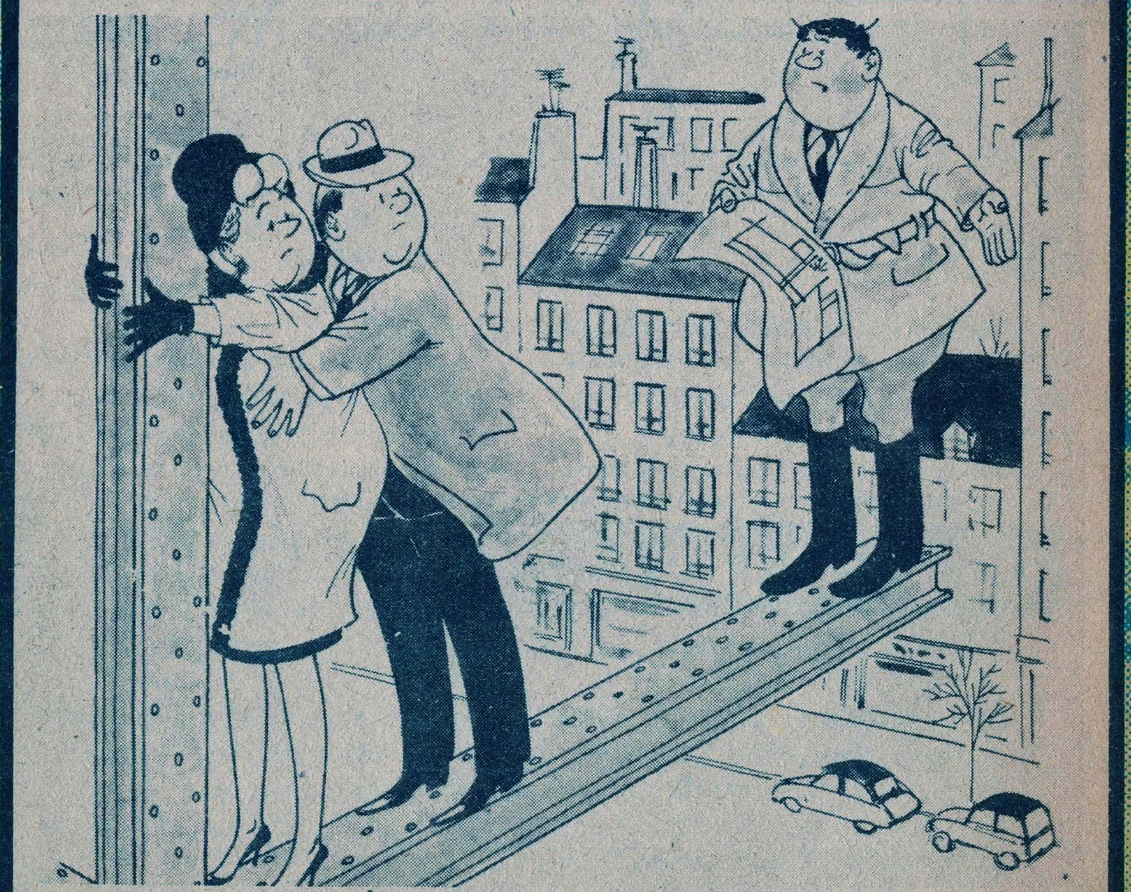

-İşte burası da oturma odanız...

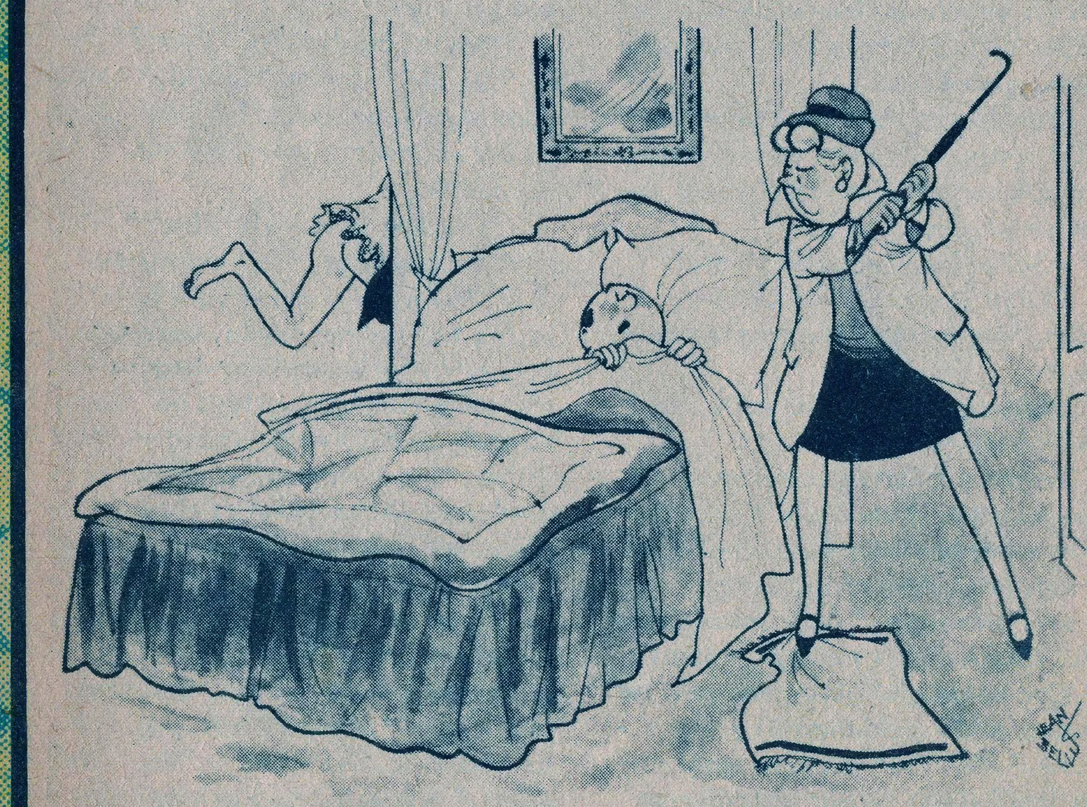

-Ne metresiyahu... Bir askerlik arkadaşımın karısı...

Efraim Kişon'dan bir hikâye:

YAHUDİ POKERİ

Bir önceki öykümde, İsrail'deki korkunç yurtseverlikten bir örnek vermek istemiştim. Ne yazık ki, gereğince üstesinden gelemiyoruz bu durumun. Şimdi de bir poker oyununu anlatarak, Yahudi anlayışını sermek istiyorum önünüze. National Broadcastin Co.'nun (Millî Radyo Şirketi) öğretmeğe çabaladığından daha yararlı bir yazıdır bu inanın bana, bu öyküde Yahudi ruhunu çok yakından tanımış olacaksınız !

Gönüldeşim Jossele'yle, kahvelerimizi içmiş, tek sözcük etmeden oturuyorduk masada. Canı sıkılıyordu Josselе'nin, dayanamadı :

"Gel poker oynayalım," dedi.

"Kâğıt oyunundan tiksinirim , " dedim, "kazandığımı hiç anımsamıyorum."

"Kâğıdın sözünü eden oldu mu ? Ben Yahudi pokeri diyorum."

Anlattı : Kâğıtsız oynanırmış bu oyun, kafadan !Kutsal Ulu Kitabın insanlarına da böylesi yakışır elbet!."Sen bir sayı tutacaksın aklında, ben de bir sayı tutacağım," dedi Jossele, "kim daha yüksek sayıyı tutmuşsa o kazanır. Çok kolay gibi gelir, ama pek de kolay değildir, beklenmedik şeyler olur. Nu? (Bu "Nu" sözcüğü aşağı yukarı İngilizlerin "Well" sözcüğünün karşılığıdır, ama ibranicede "Jolly Joker"in rolünü oynar !Baştansavma bir istatistiğe göre "Nu" 680 anlama geliyormuş. Nerde söylendiği, ne zaman söylendiği, günün saatine ve yüzün aldığı biçime göre değişen anlamları varmış. Birkaç gelişigüzel örnek vereyim: "Gel artık", "Ne var?", "Bırak beni", "Anlamadım dediklerini, ne istiyorsun?", "İyi ya, diyelim ki, dediğin gibi...kabul etmiyorum, durbe, diyelim dedik, böyle dediğim için ne bağırıyorsun hemen, sersem sen de! ", "Nu"yu anladınız değil mi?)

"Peki, oynayalım," dedim.

Ortaya beşer kuruş koyduk, sonra arkamıza dayanarak bir sayı düşünmeğe koyulduk. Az sonra Jossele eliyle işmar etti, tutmuş o. Ben de peki der gibi başımı salladım, ben de tutmuş - tum bir sayı.

"Söyle bakalım, kaç tuttun?" dedi. "On bir," dedim. "On iki," dedi Jossele, aldı parayı... Tuh be, önce on dört tutmuştum, son dakikada on bir dedim.

"On dört tutmuş olsaydım?" diye sordum Jossele'ye. "Sen kazanırdın" , dedi, "bu pokerin güzel yanı da bu işte, hiç belli olmaz kimin kazanacağı...ama sinirleneceksen vazgeçelim." Hiç ses çıkarmadım, ortaya on kuruş koydum ve düşünmeğe başladım. "18" dedim. "Sen kazandın, ben 17'de kaldım", dedi. Attım paraları cebime. Oyunun püf noktasını bu kadar çabuk kavrayacağımı hiç ummamıştır Jossele ! 15 ya da 16 diyeceğimi sanmıştır, 18 gelmemiştir aklına. Yitirdiği için iki misline çıkardı parayı. Sesimdeki sevinci belli etmemek için güç tuttum kendimi. "İyi", dedim, "İki misli olsun." Büyük bir sayı gelmişti aklıma :35 ! söyledim. "43" dedi, aldı kırk kuruşu. Kızdım, sesim titriyordu. "Demin neden 43 demedin öyleyse?"

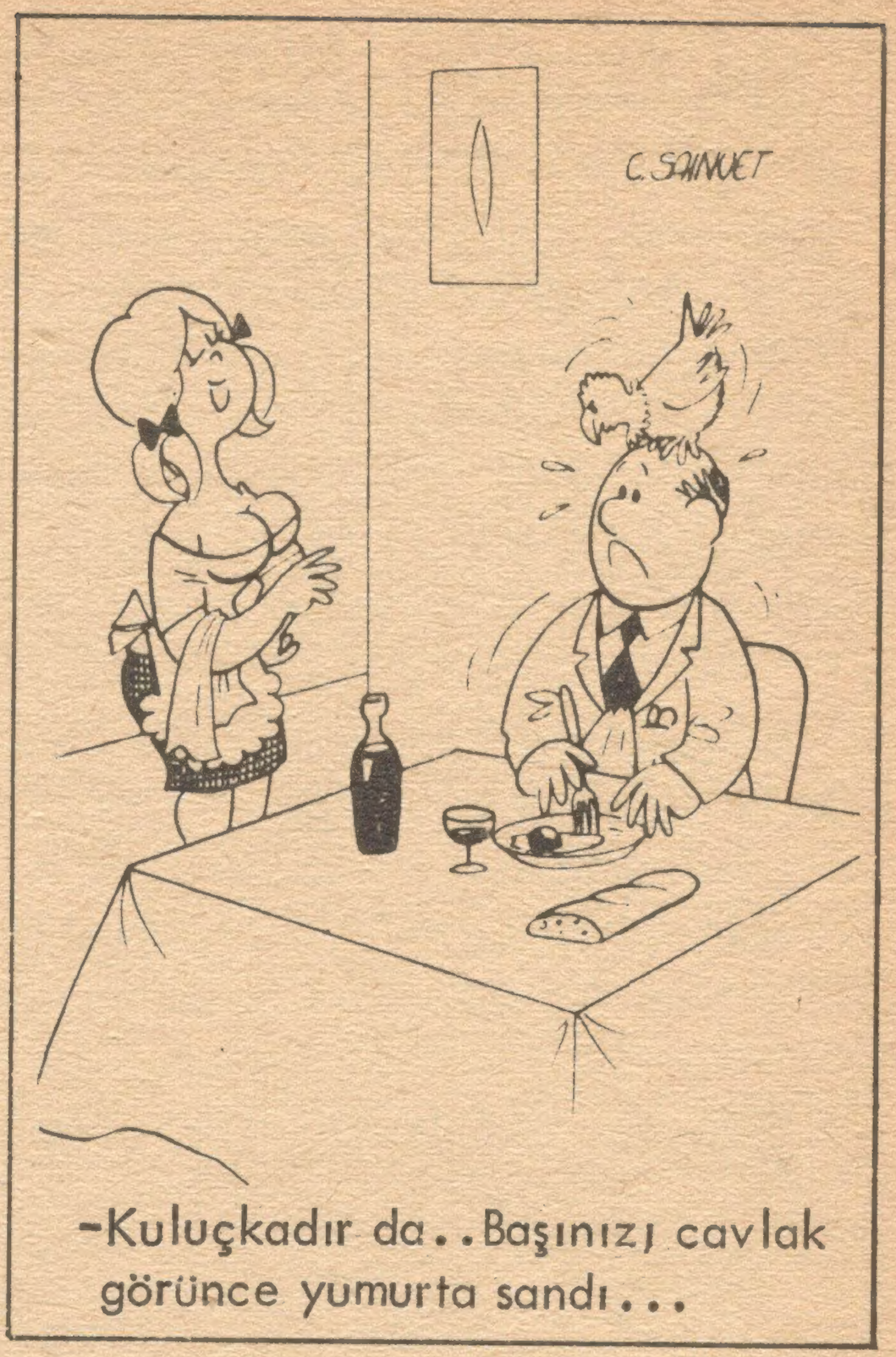

-Kuluçkadır da..Başınızı cavlak görünce yumurta sandı...

"17 sayısını düşünmüştüm de on - dan",dedi "oyunun güzel yanı bu yav· rum. Hangi sayıyı söyleyeceğin belli olmaz."

Bir kâğıt lira attım ortaya. "Yüz kuruş",dedim. Jossele de istemiye is - temiye bir lirasını koydu. Sinirleri - miz gerilmişti iyice. Sözde çok soğuk- kanlı bir sesle,

"54" dedim.

"Bak şu işe",dedi,"ben de 54 di- yecektim,baştan oynayacağız."

Kafamda bir sürü sayılar uçuşu - yordu,içimden de : gösterirm sana, diyordum ; ne yani on bir'le mi baş - layacaktım gene,yağma yok,şaşacak. 69 diyecektim,ama birden,"Bu kez de sen başla be,neden hep ben söylü- yorum önce?" dedim.

"Peki",dedi,"bana vız gelir, al bakalım : 70"...Nabzım hızlı hızlı atıyordu,gözlerimi kapamak zorunda kaldım,Kudüs'ün kuşatılmasından be- ri böylesine çarpmamıştır yüreğim. "Nu"? dedi Jossele, Söylesene sayı - nı?"

"Jossele," dedim kısık bir sesle, başımı önüme eğdim ; "inanmıyacak- sın ama unuttum tuttuğum sayıyı."

"Yalancı",dedi,"unutmuşmuş,ha- di ordan,daha küçük bir sayı düşün - düm diyemiyorsun değil mi? Biliriz bu numaraları." İyice kızmıştı. Ben de kızmıştım,tokatlıyabilirdim onu,a- ma bozuntuya vermedim,iki lira at - tım ortaya. O da koydu iki lira ;son- ra aklıma geldi benim demin tuttu - ğum sayı,ama gene ona söylettim ön - ce.

"1683" dedi. Hiç istifimi bozma - dan : "1800" dedim. "Çift" dedi. "Ne demek o?" dedim. "Sinirlenmece yok, pokerde sinirlerini bozarsan don göm- lek kalırsın bilmiş ol,ben çift de - dim mi,seninkinden daha yüksek bir sayı demektir. Kime istersen sor, bu pokerin kurallarındandır..."

"Yeter," diye kestim sözünü,dört lirayı atmıştı cebine,bir beşlik çıkar- dım koydum ortaya sonra. "2000"de - dim.

"2417" dedi. "Çift" dedim sırı- tarak,tam parayı alacağım,elimi tut- tu : "İki çift" dedi ve utanmadan,attı paraları cebe. Gözlerim kararmıştı artık. "Ya,demek sen o biçim bir o - yuncusun ha? Sanki isteseydim ben de söyleyemez miydim demin?"

"Elbet söylerdin,şaştım neden söylemediğine,böyledir bizim poker. Ya Habibi böyledir...(Ya Habibi a- rapça bir sözcüktür,"dostum" anlamı- na gelir,teklifsizce söylenir,ama ya- bancılar da söyler ;sokakta, okulda, ya da mecliste hükümet işleri tartışı- lırken filân...) Ya oyunu biliyorsun", dedi,"ya da bilmiyorsun, bilmiyor - san vazgeçelim...Ortada on lira var-

dı şimdi. Dişlerimin arasınaan fısıldar gibi : "Haydi başla, sallanma," dedim "4" dedi. "100.000" dedim. Hiç çekinmeden "Ultimo" dedi ,aldı paraları. Ağlayarak yığıldım masanın üstüne. Saçlarımı okşadı, gönlümü almağa çalıştı, sözde Ultimo deyince akan sular dururmuş, bu oyunun yasasıymış!... Pokerin eğlenceli yanı buymuş işte...birkaç dakika içinde insan bütün parasını yitirebilirmiş !

Gözüm dönmüştü, son paramı "kaderin" ellerine bırakarak : "Yirmi lira" dedim. Jossele de koydu yirmi lira. Alnımda ter taneleri birikmişti , gerçekten de soğuk soğuk terler dökü - yordum. Gözümü ayırmıyordum Josse-le'den, ilgisizmiş gibiydi, ama " kim başlıyor " derken dudaklarının titre - diğini gördüm.

"Sen başlıyorsun," dedim, düş ür - düm kapana.

"Ultimo" dedi hiç çekinmeden, uzattı elini paraları alacak, yakaladım kolunu, "Bir dakika", dedim ; sonra buz gibi bir sesle : "Ben Gurion" dedim. Şaşırdı, ama ben aldım paraları.

"Bak", dedim, "Ben Gurion, Ultimo'dan daha güçlüdür, değil midir yoksa?"

"Şey," dedi, "vakit geç oldu artık, keselim oyunu Ya Habibi ! "

Kalktık, sokağa çıkmadan ağzımı yokladı, Ben Gurion'a pek yatmamıştı aklı, benim uydurduğumu sanıyordu. Uydurdum demedim, ama bu pokerin can alıcı yanının bu olduğunu, kazanılan paraların geri verilemiyeceğini anlattım ona ! Nasılmış bizim Yahudi pokeri?

Ünlü İsrail Mizahçısı Efraim Kişon'un bu hikâyesi, Adalet Cimcoz'un çevirdiği "Adanmış Topraklar Ülkesinde" adlı kitabından alınmıştır.

La Font

La Fontain'e
(1621 - 1695)

Hayvanların ağzından insanlara ders veren manzum masallarıyle tanınmış çok ünlü bir Fransız şairidir. Küçük bir şehirde doğdu, orta halli bir ailenin çocuğuydu. Anlattığı her masalın konusunu başkalarından ama daha çok Ezop'tan almıştır. La Fontaine'in bazı masalları bizim Nasrettin Hoca fıkraları arasına girmiştir. La Fontaine, masallarını yalnız çocuklar için değil, büyükler için yazmıştır. Ama bu hayvanların konuştuğu masallar çocukların çok hoşuna gittiği için, çocuklara sunulmuştur.

La Fontaine'in masalları 'fable'le - men bütün dünya dillerine çevrilmiş ve her dilde en çok okunan eserler arasına girmiştir.

La Fontaine, masallar kitabının ön - sözünde, yaptığı bu işi şöyle anlatmaktadır:

"Masallar sadece ahlâk dersi değil, bir çok bilgiler de verir bize; çünkü biz insanlar, akılsız yaratıklarda iyi kötü ne varsa hepsinin özetiyiz. Prometheus insanı yapmak isteyince, her hayvanın en belirgin özelliğini almış ve çok değişik parçaları bir araya getirerek yapmış bizim insan soyunu. Küçük Dünya denen yapıtını komuş böylece ortaya. Kısacası masallar öyle bir resimdir ki, içinde hepimiz kendimizi buluruz."

Değerli ve usta çevirmenimiz Sabahattin Eyüboğlu'nun çevirisinden La Fontaine'in masallarından birini sunuyoruz.

aine'den Taşlama

Bir kedi varmış,adı Karabelâ,
Duman attırıyormuş sıçanlara.

Öylesine kırmış geçirmiş ki
Gözlerden kaybolmuş sıçan milleti.

Sağ kalanların her biri bir delikte,
Açlıktan tahtaları kemirmekte.

Karabelâ kedi olmaktan çıkmış,
Şeytanın ta kendisi olmuş gözlerinde.

Derken Karabelâ,günün birinde,
Sıçan koklamaktan bıkmış,

Kaldırmış kuyruğu,çıkmış sokağa,
Bir dişi kedi aramağa,

Hemen de bulmuş belâlısını,
Mart sefasıdır başlamış uzaklarda.

Bu arada sıçanların arda kalanı,
Fırsat bu fırsattır deyip,

Bir delikte burun buruna verip,
İvedi bir oturum kurmuşlar,

Ölüm kalım meselesi üstünde
durmuşlar.

Başkan,en tedbirli sıçan,

Düşüncesini söylemiş yekten :
-Bence,demiş,herşeyden önce,

Ne yapıp yapmalı,
Karabelânın boynuna

Bir çıngırak asmalı.
Üstümüze yürüdü mü çıngırak öter,

Her sıçan da gireceği deliğe girer.
Başka çare yok,deyip kesmiş,

Herkes başkandan yana oy vermiş.
Bundan iyi akıl can sağlığı.

Gel gelelim çıngırağı nasıl asmalı?
Biri demiş benden paso.

Öteki demiş,ben miyim Allahın budalası?
Kaytaran kaytarana,

Oturum da ermiş sona.

Ben de oturumlar gördüm böylesi,
Boşuna toplar,konuştururlar herkesi.

Sıçanlar değil,papazlar baş papazlar,
Toplanır,toplanır,hiçbir iş yapamazlar.

Konuşmaya geldi mi,
Sarayda akıl öğreten bol ;

İş yapmaya geldi mi,
Tek kişi ara da bul.

Yarışmaya Katılanlara

Uyarı

Yarışmaya gönderilen karikatürlerden yayımlanmaya değer bulduklarımızı yayımlamağa başladık. Bu sayıda yayımlanan dört karikatürü yapanlara yüzer lira telif hakları postayla gönderilmiştir. Yarışma karikatürlerinin yayımlanması bittikten sonra okurlarımız hangi karikatürü beğeniyorlarsa, o karikatürün numarasını ve armağan olarak istedikleri kitabın adını bize yazacaklardır. Armağan olarak verilecek kitaplar geçen sayımızda ilân edilmiştir. Yayımlanan her karikatürün üstüne de bir numara konulmuştur.

Bir anlaşmazlık sonucu, kimi okurlarımız Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz bu yarışmaya, yalnız Nasrettin Hoca konulu karikatürler katılabilir sanmışlardır. Oysa konu serbesttir. Bir kişi, birden çok karikatür gönderebilir. Yarışmaya katılan bütün okurlarımıza başarılar dileriz.

Yarışma Karikatürleri

2

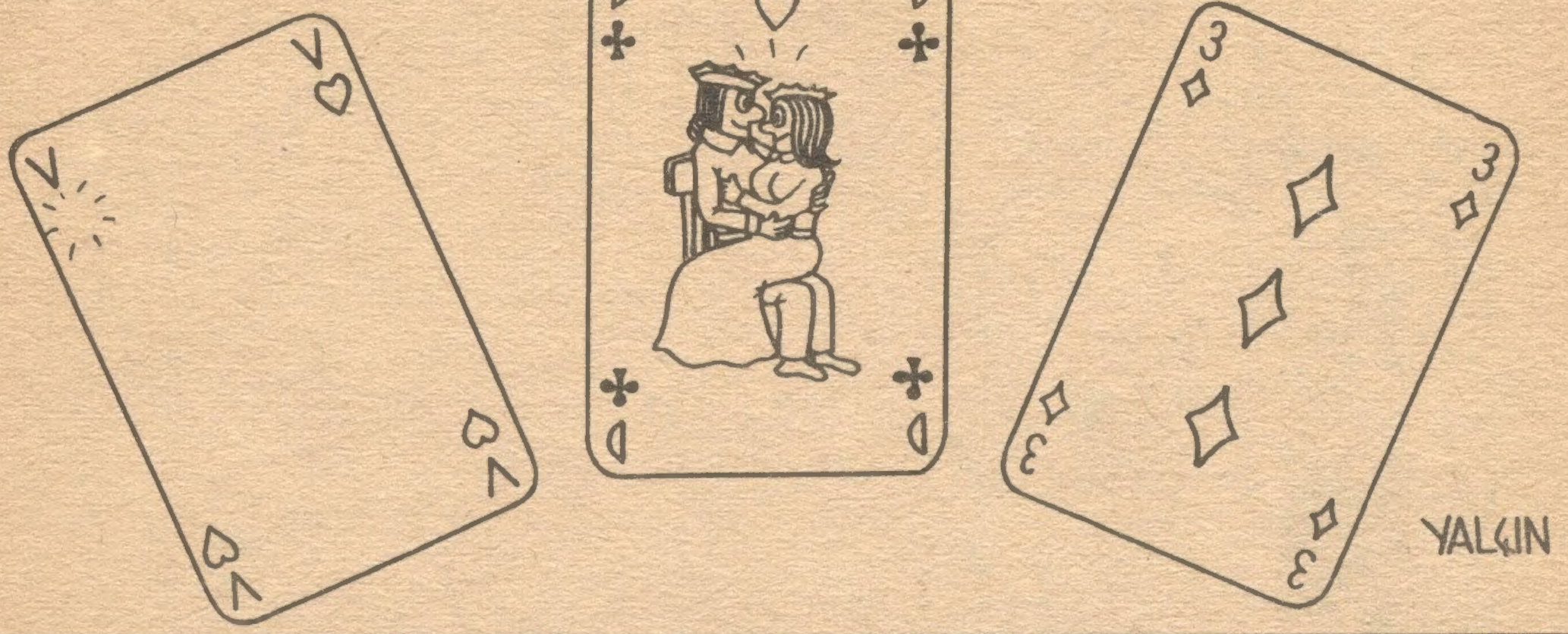

3

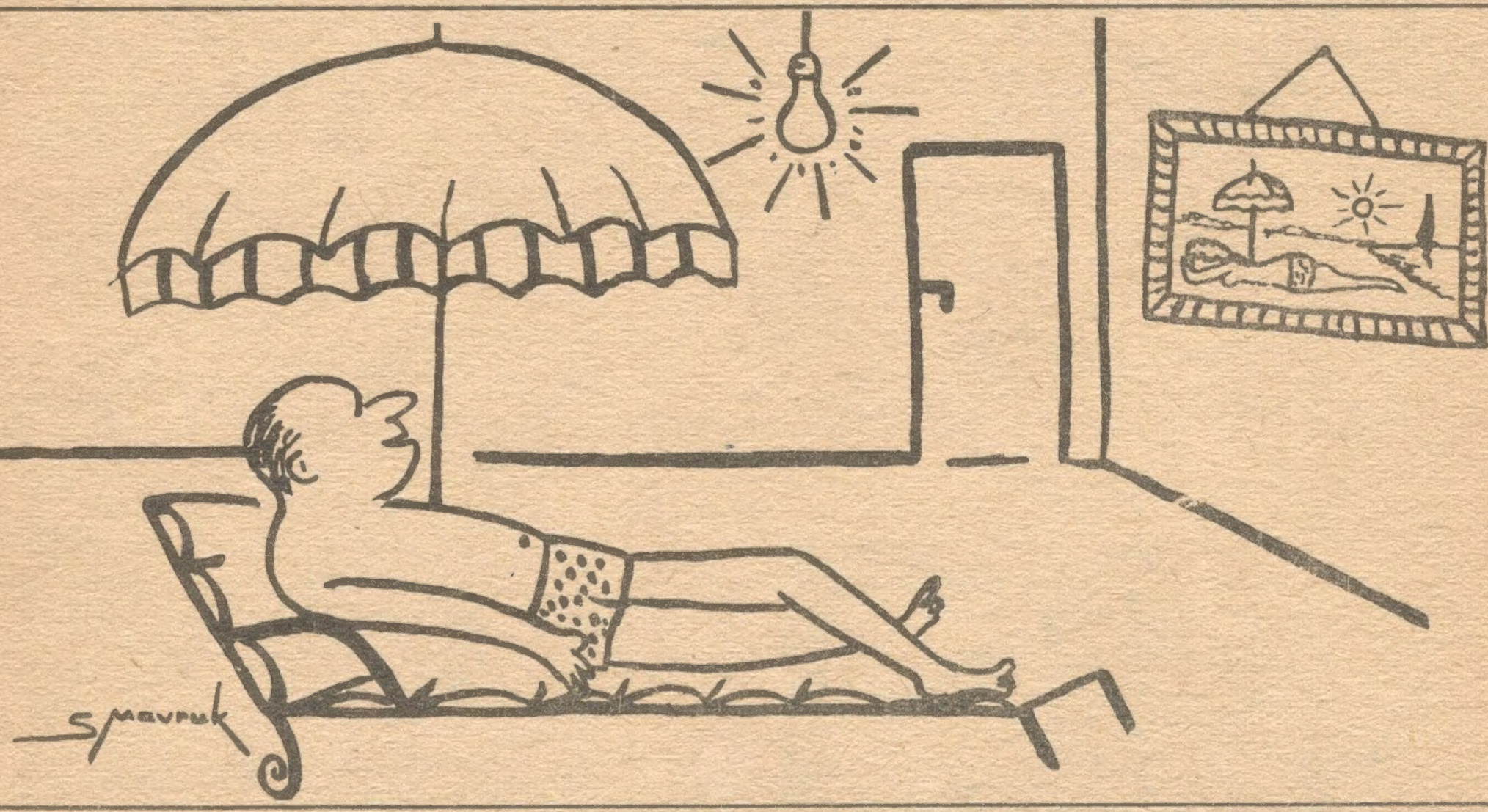

4

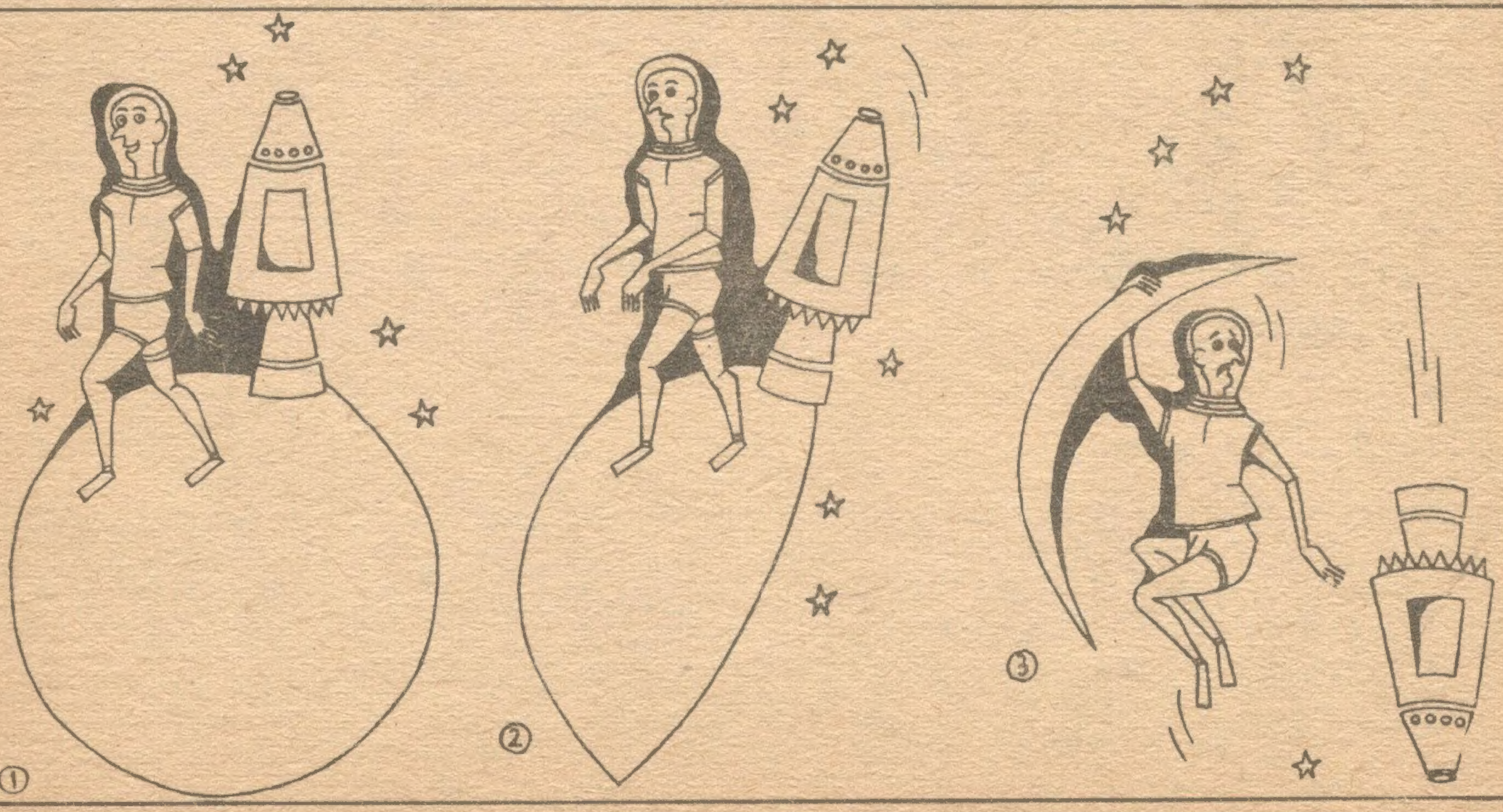

Ustura'nın ilk sayıları bulunamıyor. İlk sayıları eksik de olsa, siz Ustura'ları biriktirerek ciltliyebilirsiniz. Bir cilt içinde Ustura'nın değeri daha da çok anlaşılacaktır. Kitaplığınızı zenginleştirecek olan değerli Ustura cildini, her istediğiniz zaman okuyarak zevk alabilirsiniz.